

Gdy coś mnie niepokoi w internecie

WIEDZA W PIGUŁCE

1 marca

Miesiąc temu do naszej klasy dołączył nowy kolega, Arek. Jest dosyć nieśmiały i nie nawiązał jeszcze żadnych przyjaźni. Świetnie mu idzie z przedmiotów ścisłych. Sam trochę mu zazdroszczę inteligencji. Niestety, grupa chłopaków, klasowych łobuzów, od jakiegoś czasu nie daje mu spokoju. Śmieją się z jego rudych włosów i poważnej wady wzroku, nazywają go kujonem. Arek od jakiegoś czasu już nie zgłasza się tak często na przyrodzie, żeby nie dawać im powodów do docinków.

5 marca

Wyśmiewanie się z Arka przeniosło się do internetu. Bartek zrobił obrazek, na którym karykaturalna twarz Arka z wielkimi jak lunety okularami została dopasowana do ciała żaby. Podpisał obrazek: „Ślepy, a wszystko kuma!”. Obrazek zrobił furorę w naszej klasowej grupie na portalu społecznościowym. Miał bardzo dużo polubień. Tylko kilka osób skomentowało, że to nie jest specjalnie śmieszny żart. Nie chciałem się znaleźć na miejscu Arka. Jeśli by ktoś na mój temat tak żartował, może byłoby mi trochę głupio, ale przecież wiem, że wszyscy w klasie mnie raczej lubią. Arek natomiast jest osamotniony i pewnie to wyśmiewanie jest przez to dla niego dużo bardziej bolesne. Zresztą przecież nic na to nie poradzi, że nosi okulary!

7 marca

Mimo że nie znam Arka zbyt dobrze, postanowiłem porozmawiać z nim na przerwie. Siedział sam na ławce ze spuszczoną głową, bo Bartek i spółka znów przywitani go, udając skaczące żaby. Powiedziałem mu, że uważam, że chłopaki zachowują się nie w porządku i że jeśli będzie chciał pogadać, to ja się z nim chętnie zakoleguję. Arek w pierwszej chwili był nieufny, ale później uśmiechnął się do mnie z ulgą.

10 marca

Nowy kolega opowiedział mi, że jest zasypywany wiadomościami na Facebooku. Ich nadawcy oskarżają go, że popisuje się na przyrodzie. Na dodatek obelgami próbują nakłonić, żeby nie odzywał się na lekcjach. Na początku wchodził w dyskusje z autorami tych wiadomości, ale dostaje ich kilkanaście dziennie i uznał, że najlepiej na nie nie odpowiadać. Próbuję namówić Arka, żeby poszedł z tymi kłopotami do wychowawczynie, ale on uważa, że to tylko pogorszy sytuację. A przecież siedząc beczynnie, nie znajdzie jej rozwiązania!

14 marca

Wreszcie udało mi się przekonać Arka do rozmowy z wychowawczynią. Poszedłem z nim, żeby potwierdzić jego słowa jako świadek. Nasza pani jest bardzo pomocna i wyglądała na naprawdę zmartwioną tą sprawą. Poprosiła Arka o rzuty z ekranu dokumentujące poczynania chłopaków w sieci. Obiecała, że porozmawia z Bartkiem i spółką, a także z ich rodzicami.

20 marca

Okazało się, że nasza interwencja przyniosła dobre rezultaty. Chłopakom grozi naganne zachowanie, więc uspokoili się trochę. Wprawdzie na początku ktoś próbował go wyzywać od kabli, ale stanąłem w jego obronie. Chyba też przemyśleli swoje postępowanie dzięki warsztatom, które zrobiła nasza pani na godzinie wychowawczej. Pokazały wszystkim, jak okropnie czuł się Arek. Po nich parę innych osób zachęconych moją postawą potępiło poczynania łobuzów.

Wprawdzie ta sytuacja była bardzo nieprzyjemna, ale dzięki niej zyskałem dobrego kolegę! Arek okazał się naprawdę równym gościem!

SŁOWNICZEK

- **cyberbullying (cyberprzemoc):** agresywne zachowanie w internecie. Jego przykładami są: wyśmiewanie innych, ciągłe zaczepianie czy wysyłanie pogroźek.

Tekst: Urszula Dobrowolska, scenariusz: Anna Walczak, konsultacja merytoryczna: Szymon Wójcik. Materiał pochodzi z serwisu edukacjamedialna.edu.pl prowadzonego przez Fundację Nowoczesna Polska.

Udostępniono na licencji [Creative Commons Uznanie autorstwa - Na tych samych warunkach 3.0](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/).

Źródło: <http://edukacjamedialna.edu.pl/lekcje/gdy-cos-mnie-niepokoil/>.

Publikacja zrealizowana w ramach projektu "Cybernauca – kompleksowy projekt kształtowania bezpiecznych zachowań w sieci", finansowanego ze środków Ministra Edukacji Narodowej.

Podstawa programowa:

Zajęcia komputerowe, II poziom edukacyjny

Cele kształcenia

II. Komunikowanie się za pomocą komputera i technologii informacyjno-komunikacyjnych.

Etyka, II poziom edukacyjny

Cele kształcenia

V. Wyrażanie opinii i wartościowanie zjawisk społecznych na poziomie społeczności szkolnej i społeczności lokalnej.

Podstawa programowa 2017:

Wiedza o społeczeństwie, IV-VIII klasa

Treści nauczania

Uczeń podaje przykłady trudnych społecznie sytuacji, w których należy zachować się asertywnie; uzasadnia, że można zachować dystans wobec nieaprobowanych przez siebie zachowań innych ludzi lub przeciwstawić się im; przedstawia różne formy zachowań asertywnych.

Uczeń uzasadnia, że godność człowieka jest podstawą różnych systemów moralnych; wyjaśnia, że jest ona źródłem powszechnych, przyrodzonych, nienaruszalnych i niezbywalnych wolności i praw człowieka; analizuje sformułowania preambuły Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka.

Uczeń rozpoznaje zachowania związane z przemocą fizyczną i psychiczną, w tym werbalną, wobec siebie i innych; wymienia osoby i instytucje, które należy powiadomić w takich sytuacjach.

Uczeń przedstawia korzyści i zagrożenia wynikające z korzystania z zasobów internetu; rozpoznaje przemoc w cyberprzestrzeni i wyjaśnia, jak należy na nią reagować.

Uczeń wyjaśnia, na jakich zasadach nieletni odpowiadają za popełnienie wykroczeń i przestępstw.

Informatyka, IV-VI klasa

Treści nauczania

Uczeń wymienia zagrożenia związane z powszechnym dostępem do technologii oraz do informacji i opisuje metody wystrzegania się ich.

Etyka, IV-VIII klasa

Treści nauczania

Uczeń podaje przykłady okazywania szacunku wobec rodziców, nauczycieli, koleżanek i kolegów oraz innych ludzi – dorosłych i dzieci.

Uczeń uzasadnia, dlaczego należy okazywać szacunek innym osobom.

Uczeń okazuje szacunek innym osobom;.